

diget til at godkjende Kommissionens Indstilling derom, under Forbehold af Rigsdagens Bevilling af det dertil fornødne Beløb.

§ 8.

Offring til Præsten paa Alteret er affattet. Alle Dvangsforholdsregler til Offrets Ansættelse eller Inddrivelse ophæves; Mindelse om det ved Offersteder eller deslige forbydes. Intet Accidentsoffer, Honorar, Gave i Penge eller Naturalier maa ydes eller modtages i Anledning af Daab, Mødres Indledelse, Nadver eller Skriftemaal, eller Vigtale, ligesaa lidt naar disse Handlinger foregaa hjemme eller paa en Sognedag som i Kirken og ved den almindelige Gudstjeneste. I Anledning af Konfirmationsforberedelse og Ugtevielse er Præsten berettiget til at modtage, hvad der frivillig ydes ham udenfor Kirken. De Præsterne tilkommende Høstidage bortfalde.

Foraarvidt disse Bestemmelser indeholde en Forandring i den hidtilgjældende Lovgivning, træde de først ved Bafance i Kraft efter Udløbet af Naadensaaret.

§ 9.

Efterhaanden som Pligten til at ofre til Præsten efter § 8 bortfalder, ophører fra samme Tid tillige Offringen til Skolelærerne i Pastoratet, imod Erstatning til dem af Kommunen. Til den Ende have samtlige offernydende Skolelærere, naar denne Lov er udkommen, til vedkommende Sogneraad at indsende en Fortegnelse over det Beløb af Offer og Accidentser, som Embedet har havt i de sidste 10 Aar. Den aarlige Gjennemsnitsindtægt i dette Tidsrum vil i Reglen være den Afsløningssum, der skal træde istedetfor Embedets hidtil havte Indtægt af Offer og Accidentser; dog kan Sogneraadet, hvor særegne Omstændigheder tale derved, med Amtsraadets Samtykke fastsætte Afsløningssummen til et derved afvigende Beløb. — Hvor Afsløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogen som helst Gave i Penge eller Naturalier i Anledning af andre kirkelige Forretninger end Konfirmation og Ugtevielse.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afsløsning af Offer og Accidentser til Skolelærerembedet finde Sted strax uden at afvente Vedighed i Præsteembedet.

§ 10.

De i denne Lov indeholdte Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbstadkald, eller paa andre saadanne ganske enkelte Kald, der efter deres Lønningsmaade og øvrige Beskaffenhed naturligtst maa sættes i Klasse med Kjøbstadkald. Lønningsforholdene for disse Kald blive nærmere at bestemme ved de senere Love, ved hvilke Lønningerne for Præsterne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og disses Forhold til den i §§ 5 og 6 omtalte Fond ville være at ordne.

§ 11.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ste April 1872, underkastes Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1881—82. Den gjælder ikke for Færøerne.

Underændringsforslag af Fjord og P. Pedersen:

8) I § 2 3die Linie forandres: „425“ til: „400“.

9) I § 6 indskydes foran sidste Stykke et nyt Stykke saalydende: „Over det, hvormed

Fondens aarlige Indtægter overstige dens aarlige Udgifter efter denne og foregaaende Paragraf, kan der paa Finantsloven disponeres i andre end kirkelige Diemed“.

9 a) Istedetfor Underændringsforslaget Nr. 9 sættes: